

Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága
Budapest
Donáti utca 35-45.
1015

Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon keresztül!
Kecskemét
Rákóczi út 7-9.
6000

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/1137-0/2013.
Érkezett:	2013 JÚL 19.
Példány:	2
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	Ch e 1

KECSKEMÉTI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
Érk.:	2013 JÚL. 05
Példány:	 Mell.: db
Az ügyirat száma:	5M 112/2010/27

Tárgy: alkotmányjogi panasz
első fokú bírósági ügyszám: 5.M.112/2010.
másodfokú bírósági ügyszám: 3.Mf.21591/2011.
Kúria ügyszáma: Mfv.II.10369/2012.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A [redacted]
[redacted] ügyvéd;), mint a csatolt meghatalmazás (F/1) alapján [redacted]
[redacted] kérelmező nevében és
képviselétében eljárva az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem, hogy a Tisztelt Alkotmánybíróság a 2011. évi CLII. tv. 27.§ alapján a Kúria Mfv.II.10369/2012. számú, a kérelmező jogi képviselője által 2013. május 21. napján postai úton átvett alaptörvény-ellenes jogerős ítéletét vizsgálja felül és semmisítse meg.

Az indítványozó hozzájárul adatainak nyilvános kezeléséhez.

Indoklás:

Indítványozó felperesi pozícióban peres fél volt, a perben első fokon a Kecskeméti Munkaügyi Bíróság, másodfokon a Kecskeméti Törvényszék, végül felülvizsgálati eljárásban a Kúria járt el.

A per lényege szerint kérelmező Kecskeméten, 2009. 08. 01. napján munkaszerződést kötött készenléti jellegű személy- és vagyonőr, portaszolgálat munkakörben, 2009. szeptember 01. napján munkába is lépett. Kérelmező 2010. január 11. napján munkaidőben azzal szembesült, hogy munkavégzésének helyén megjelent munkahelyi felettese aki egyben a munkáltatói jogkör gyakorlója is Ezt követően kérelmező 2010. január 13. napján kézhez vette az ugyanazon nap kelt rendkívüli felmondást, amely a munkaviszony megszüntetésének indokaként megjelöli, hogy

kérelmező a tanfolyam elvégzése kapcsán kérelmezőz intézett kérdésre – jegyzőkönyvben rögzített – a nyilatkozatot megtagadta. Ezt a hozzáállást olyan kötelességszegő magatartásként kellett megítélni, amely a munkaviszonyának a fenntartását lehetetlenné teszi.

Felperes keresetet indított rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és annak jogkövetkezményei alkalmazása iránt. Álláspontja szerint a felmondás indoka nem valós és nem is okszerű, ugyanis semmilyen nyilatkozattételt nem tagadott meg, sőt a felmondásban jelzett tanfolyam kapcsán már hónapok óta hangsúlyozta, hogy azt nem végzi. Munkáltatója egy előre elkészített általa meg nem ismert tartalmú jegyzőkönyvet akart vele aláíratni, amit ő nem volt hajlandó aláírni, mivel annak tartalmát nem ismerte és nem is ismerhette meg.

A Kecskeméti Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság első fokon a kérelmező keresetének helyt adott.

A Kecskeméti Törvényszék kérelmező keresetét elutasította, melyet a Kúria utóbb helybenhagyott.

Kérelmező a munkügyében az összes bírósági jogorvoslatot kimerítette.

1)

A Kúria jogerős ítélete sérti kérelmező alaptörvény XVII. cikk (1) cikkelyét sérti és ezért alkotmányellenes. Magyarország alaptörvénye XVII. cikk (1) bekezdése alapján a munkavállalók és a munkaadók – a munkahelyek biztosítására, a nemzetgazdaság fenntarthatóságára és más közösségi célokra is figyelemmel – együttműködnek egymással.

1.1.

Ez az alaptörvény-ellenesség a Kúria ítéletének 4. o. lapján található azon indoklásból következik, mely szerint a munkavégzés közben a munkavállaló azonnali szóbeli nyilatkozattételre történő felhívásának munkavállaló általi elutasítása olyan súlyos kötelezettségszegés, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi.

1.2.

Az Mt. 96.§ (2) bek. szerint a rendkívüli felmondás indoka tekintetében a 89. § (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni. A munkáltatói rendkívüli felmondás közlése előtt lehetőséget kell adni a munkavállalónak a tervezett intézkedés indokainak megismerésére és a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

A Kúria Mfv.II.10369/2012. Számú jogerősm ítélete sérti a kérelmező alaptörvény XVII. cikk (1) cikkelyét, mivel jogszerűnek tartja azt hogy az alperes nem biztosított lehetőséget a munkavállalónak a tervezett intézkedés indokainak megismerésére és a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre.

2)

A Kúria jogerős ítélete sérti kérelmező alaptörvény XXVIII. Cikk (7) cikkelyét, mely szerint szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és

más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.

2.1.

Az alaptörvény fenti cikkelye nem csupán egy alaki szabály, hanem tartalmi követelményeket is támaszt az eljáró bírósággal szemben. A jogorvoslathoz való jog abban nyilvánul meg, hogy a bíróság a rendelkezésre álló adatok alapján, azoknak a tényszerű figyelembe vételével ténylegesen és tartalmilag indoklásában értékelje a felperes jogorvoslatban előadott kifogását.

Kérelmező felülvizsgálati kérelmében előadta, hogy :

„A jogerős ítélet az Mt. 96.§ (2) és a 89.§ (2) bek. a felmondás okszerűsége kapcsán támasztott jogszabályi követelményeket is sérti ezért anyagi jogszabálysértő, mivel a munkaviszony fenntartásához szükséges képesítés megszerzésére vonatkozó azonnali nyilatkozat hiánya – figyelemmel arra, hogy alperes a felperest ténylegesen továbbra is portaszolgálat munkakörben kívánta továbbfoglalkoztatni – annak valósága bizonyítása esetén valóban az együttműködési kötelezettség megsértését jelentheti, de rendkívüli felmondást nem alapozhat meg az okszerűség hiánya miatt. A rendkívüli felmondás esetén is követelmény, hogy az valós és okszerű legyen. Az Mt. a rendkívüli felmondás esetén további feltételként írja elő a munkavállaló kötelezettségszegése súlyának és a vétkességének, valamint annak vizsgálatát, hogy a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartása a munkaviszonya fenntartását lehetetlenné tette-e. A keresettel támadott rendkívüli felmondás nem valós és nem is okszerű. Az okszerűség követelménye azt jelenti, hogy a valós felmondási indokból egyéb feltételek megléte esetén okszerűen következzen, hogy miért nincs szükség a munkavállaló munkájára. Az Mt. 96. § (1) bek. szerint a munkáltató, illetve a munkavállaló a munkaviszonyt rendkívüli felmondással megszüntetheti, ha a másik fél...a) a munkaviszonyból származó lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal jelentős mértékben megszegi, vagy...b) egyébként olyan magatartást tanúsít, amely a munkaviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Ettől érvényesen eltérni nem lehet. Az Mt. 96.§ (2) bek. szerint a rendkívüli felmondás indoka tekintetében a 89. § (2) bekezdését kell megfelelően alkalmazni. A munkáltatói rendkívüli felmondás közlése előtt lehetőséget kell adni a munkavállalónak a tervezett intézkedés indokainak megismerésére és a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el. A 8. sz. jk. 3. o. és a 11. sz. jk. 4. o. a felperesi jogi képviselő hivatkozott a jogelőd intézmény 2009. szeptember 15-én kelt tájékoztatására, melynek értelmében a felperes munkavégzésének helyén továbbra is volt portai szolgálat. ■■■■■■ alperesi ügyvezető, a munkáltatói jogkör gyakorlója előadta, hogy „Előadom, hogy felperessel is ugyanaz volt a terv, mint a többi átvett dolgozóval, ugyanazt a munkát végezte volna, mint korábban. Felperes maradt volna továbbá az iskolában portaszolgálaton.

Kérelmező szerint rendkívüli felmondás azért okszerűtlen, mert a felperes az alperesnél a végzettség megszerzése esetén is továbbra is az addigi ténylegesen ellátott portás munkakörben került volna alkalmazásra változatlan munkaköri feladatokkal, tehát a nyilatkozattétel elmaradása a munkaviszony fenntartását lehetetlenné nem tette.

A jogorvoslathoz való jogot – annak tartalmi követelményét - sérti a Kúria Mfv.II.10369/2012./3. sorszámú ítélete, mivel az 5. oldal lapalján iratellenesnek minősíti a kérelmező felülvizsgálati kérelmét, holott szó szerint idézte oldalszám megjelölésével jogorvoslati kifogásának alapjául szolgáló peradatot.

2.2.

Sérti a Kúria ítélete a jogorvoslathoz való alkotmányos jog tartalmi követelményét amiatt is, mert nem reflektál a felülvizsgálati kérelmében felvetett összes kifogásra, így még érintőlegesen sem értékeli és indokolja azt a felperesi jogorvoslati kifogást, hogy

- a Kecskeméti Törvényszék jogerős ítélete a tényállás további tisztázásának megkísérlése nélkül elfogadta a felmondás indokolását valósnak és okszerűnek és tényként tartalmazza hogy a kérelmező nyilatkozatot megtagadott, a Kecskeméti Törvényszék okszerűtlenül illetőleg egyáltalán nem mérlegelt egyes bizonyítási eszközöket, a rendelkezésre álló tanúvallomások ellentmondásosságát;
- a Kecskeméti Törvényszék jogerős ítélete nem értékelt egyes bizonyítékokat, így nem értékelt a felperes által az őrnaplóba 819223 sorszámon az eset után azonnal megtett bejegyzést(lásd: keresetlevél F/6 sz. mell.).

Jogi indoklás:

Magyarország Alaptörvényének XV. cikk (1) cikkelye szerint a törvény előtt mindenki egyenlő.

2011. évi CLI. tv. 27. § Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés...a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és...b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

28. § (1) Az Alkotmánybíróság a 27. §-ban meghatározott bírói döntés felülvizsgálatára irányuló eljárásban a 26. § szerinti, jogszabály Alaptörvénnyel való összhangját illető vizsgálatot is lefolytathatja.

(2) Az Alkotmánybíróság a 26. § alapján indítványozott eljárásban a bírói döntés alkotmányosságát is vizsgálhatja.

29. § Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be.

30. § (1) Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan napon belül lehet írásban benyújtani.

(2) A döntés közlésének elmaradása esetén az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő a tudomásszerzéstől, vagy az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől számított hatvan nap.

(3) Az Alkotmánybíróság olyan alkotmányjogi panasz tárgyában is dönthet, amelyet az indítványozó rajta kívül álló elháríthatatlan okból történő akadályoztatása folytán a határidő eltelté után nyújtott be, és az akadály megszűnésétől számított tizenöt napon belül - az elbírálásra alkalmas indítvány előterjesztésével egyidejűleg - igazolási kérelmet nyújt be. Az igazolási kérelem megalapozására szolgáló tényeket az indítványozó a kérelemben valószínűsíti.

(4) A döntés közlésétől, illetve az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének bekövetkezésétől, valamint a 26. § (2) bekezdésében meghatározott esetben az alaptörvény-ellenes jogszabály hatálybalépésétől számított száznyolcvan nap elteltével alkotmánybírósági eljárás megindításának

nincs helye.

(5) Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszról ésszerű határidőn belül hoz döntést.

31. § (1) Ha alkotmányjogi panasz vagy bírói kezdeményezés alapján az alkalmazott jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanazon jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozással - ha a körülmények alapvetően nem változtak meg - nincs helye az alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló alkotmányjogi panasznak, valamint bírói kezdeményezés alaptörvény-ellenesség megállapítására irányuló vizsgálatának.

(2) Ha egy ügyben alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangjáról az Alkotmánybíróság már döntött, ugyanabban az ügyben érintett panaszos által, azonos jogszabályra, illetve jogszabályi rendelkezésre és ugyanazon Alaptörvényben biztosított jogra, valamint azonos alkotmányjogi összefüggésre hivatkozva alkotmánybíróági eljárásnak nincs helye.

Az alkotmánybíróság hatáskörét a 2011. évi CLI. tv. 27.§ állapítja meg.

Kecskemét, 2013. július 04.

Tisztelettel:

